

Fare for, at man ikke opnaar den almindelige Højnelse af Landbrugskandidaternes Uddannelse, som længe har været tiltrængt“. Det ser noget sært ud, at man her anker over de forøgede Udgifter, naar man dog muligvis — man ved det ikke bestemt — vil gaa med til en Ordning, der vil kræve endnu større Udgifter.

Jeg vil paa Flertallets Vegne meget tilraade at stemme imod Mindretallets Forslag om, at Bevillingen af de 16,000 Kr. skal udgaa.

J. C. Christensen: Den ærede Ordfører sagde, at jeg havde bebrejdet ham, at han ikke holdt den Tale, han holdt i Gaar, ved Finanslovens første Behandling. Det er en Misforstaaelse. Jeg sagde — jeg citerer her Fortrykket: „Den Tale, den ærede Ordfører har holdt, burde rettest være holdt ved en første Behandling af et Lovforslag om denne Sag“. Jeg tror ogsaa, det høje Ting fik Indtryk af, at den Tale, den ærede Ordfører holdt i Gaar, burde være holdt ved en saadan Lejlighed. Thi Sagen er stor nok til at burde gøres til Genstand for et særligt Lovforslag.

Nu sagde den ærede Ordfører, at i Stedet for at opføre en Bygning kunde man hjælpe sig med at leje Lokaler. Ja, det kender vi. Staten har lejede Lokaler rundt omkring i København, mange, mange flere, end de fleste ærede Medlemmer tænker paa. Finansudvalget har i disse Dage faaet en Liste derover; den forbavser vist Medlemmerne, og naar man henede faar den at se, tænker jeg ogsaa, den vil vække Forbavselse. De færreste Medlemmer tænker paa, hvor mange Lokaler vi lejer til Statens Brug. Nu skulde vi altsaa gaa videre og leje Lokaler til Undervisningsbrug for Landbohøjskolen. Det vil jeg meget fraaade. Dels er det dyrt, dels er det generende for Undervisningen, at den skal foregaa paa flere Steder. Jeg vil langt foretrække, at Sagen lægges frem for Rigsdagen i et Lovforslag, saa vi kan faa den ordentlig gennemført, paa een Gang i Stedet for stykkevis.

Ordføreren: (*Rasmus Hansen*): Jeg har aldrig sagt, at jeg ønskede, at Staten skulde leje Lokaler; men jeg har sagt, at det foreløbig vilde være den bedste Løsning, idet der er Udsigt til, at det alligevel bliver nødvendigt at udvide Bygningerne derude, og saa kunde den hele Udvidelse ske under eet. Er det nødvendigt, at disse Øvelser, som man mener er meget ønskelige for Eleverne, paabegyndes samtidig med Iværksættelsen

af den her skitserede Ordning, som formentlig gaar i Orden den 1. September, hvis vi da vedtager Forslaget, saa anser jeg det for klogt, at man foreløbig lejer de nødvendige Lokaler til disse Øvelsers Afholdelse, indtil man kan tage hele Byggespørgsmaalet op til samlet Overvejelse.

Slengerik: Grunden til, at jeg tager Ordet under denne Forhandling, er det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (*J. C. Christensen*) har taget til den foreliggende Sag, rent storpolitisk set. Dette Standpunkt kom særlig til Orde under hans Ordskifte med det ærede Medlem fra Bogense (*Gunnar Fog-Petersen*) i Gaar. Ved den Lejlighed gjorde det ærede Medlem fra Ringkøbing sig til Talsmand for den Opfattelse, at man ikke burde lovgive paa Finansloven paa den Maade, Landbrugsministeren har stillet Forslag om her. Det ærede Medlem fra Ringkøbing udtalte: „Det er sikkert nok, at hvis alle Parter er enige derom, kan man ogsaa vedtage Lovgivningsbestemmelser af særlig Art paa Finansloven, ogsaa organisatoriske Bestemmelser. Men hvis alle Parter ikke er enige, hvis det ene Ting sætter sig imod en saadan ny Bestemmelse, maa den udgaa; intet af Tingene har Krav paa at trumfe noget igennem, det er sikkert“. Det var det ærede Medlems Udtalelser. Jeg ved, at det Parti, det ærede Medlem tilhører, ynder at kalde sig det historiske Venstre. Man skulde da antage, at dette Parti, naar der er Tale om Standpunktet til storpolitiske Spørgsmaal, vilde være i nøjeste Overensstemmelse med den historiske Stilling, som Venstre har indtaget gennem Aarene. Det er imidlertid ikke Tilfældet for det foreliggende Spørgsmaals Vedkommende. Vi har fra Venstre et klart udtalt Standpunkt i saa Henseende. Det er kommet frem adskillige Gange. Det kom særlig frem i den Tid, hvor Folketingets Flertal kæmpede mod et Højreministerium og imod Landstinget, og det kom ikke mindst klart frem netop i den stærke Kampperiode, der førte til Provisoriet af 12. April 1877. Da man behandlede Finanslovsforslaget for 1877—78, altsaa i Samlingen 1876—77, havde Venstreflertallet stillet forskellige Ændringsforslag. Man havde de berømte 5 Punkter. De ældre Folketingsmænd — ja, der er vel for Resten ikke mange andre end det ærede Medlem fra Assens (*Klaus Berntsen*), der har deltaget i de Forhandlinger — vil erindre disse 5 Punkter; der var et Spørgsmaal om Kronborg Amtsstue, der